

Beslut vid regeringssammanträde den 3 juli 2014

Sammanfattning

En särskild utredare ska analysera och lägga fram förslag på hur förändringar av premiepensionssystemet bör göras. Utredaren ska utgå från de förslag på åtgärder som beskrivs i departementspromemorian Vägval för premiepensionen (Ds 2013:35) enligt alternativ 1 och förslag om förändringar av den traditionella försäkringen. Syftet med utredningen är att säkerställa att eventuella förändringar av premiepensionssystemet bidrar till att fler sparare får en långsiktigt bra avkastning på sitt premiepensionskapital till rimlig risk och kostnad.

Utredaren ska bl.a.

- klargöra vilka ändringar som krävs i svensk rätt för att genomföra föreslagna åtgärder och utarbeta nödvändiga författningsförslag,
- analysera och beskriva konsekvenserna av att genomföra åtgärderna, och
- föreslå hur och i vilken ordning åtgärderna bör genomföras.

Därutöver ska utredaren översiktligt analysera och beskriva konsekvenserna av att ersätta fondtorget med maximalt tio statliga fonder, enligt departementspromemoriens alternativ 2.

Utredaren ska i sitt arbete samråda med berörda offentliga och privata aktörer.

Direktiven har tagits fram i samråd med Pensionsgruppen (S 2007:F).

Uppdraget ska redovisas senast den 3 september 2015.

Vägval för premiepensionen

I april 2012 beslutade Pensionsgruppen att genomföra en översyn av premiepensionssystemet för att kartlägga och analysera hur väl systemet levtt upp till de syften som finns för premiepensionen samt vid behov föreslå förbättringar inom ramen för premiepensionssystemets befintliga struktur. Uppdraget bestod i att fördjupa kunskapen om vilka problem och möjligheter till förbättringar som finns inom premiepensionssystemet.

I arbetet med översynen gjordes beräkningar och analyser av hur premiepensionssparandet har utvecklats hos olika grupper av sparare sedan premiepensionssystemet startade år 2000. Därtill gjordes analyser av i vilken utsträckning och hur den valfrihet som finns inom systemet har utnyttjats av premiepensionssparare, fondbolag, rådgivnings- och förvaltningsföretag. I arbetet beaktades även tidigare studier utförda av bl.a. Pensionsmyndigheten, Finansinspektionen och forskare i finansiell ekonomi och beteendekonomi.

Resultatet av översynen presenterades för Pensionsgruppen i departementspromemorian Vägval för premiepensionen (Ds 2013:35). Denna benämns i det följande departementspromemorian.

Enligt departementspromemorian finns det flera förbättringsområden inom befintligt premiepensionssystem, framför allt relaterade till

- bristande kunskap och intresse hos premiepensionssparare för egen aktiv förvaltning på fondtorget,
- onödigt höga kostnader för egen förvaltning på fondtorget och stor tidsåtgång för den enskilde spararen att välja bland ett mycket stort antal fonder på fondtorget, och
- risk för stor spridning i slutlig premiepension mellan de individer som lyckats bäst och de som lyckats sämst med sitt sparande på fondtorget, trots att de har betalat in lika stora pensionspremier till premiepensionssystemet.

I departementspromemorian understryks att riskerna och kostnaderna i premiepensionssystemet kan reduceras på flera olika sätt. Vilket sätt som är bäst är dock primärt inte en fråga om rätt eller fel utan en fråga om vilka egenskaper man kan acceptera i systemet och hur man värderar olika grad av valfrihet och kostnader för sparare och fondbolag på fondtorget.

I departementspromemorian presenteras två alternativa vägval för att reducera identifierade problem samt ett generellt förslag som rör den traditionella försäkringen.

De två alternativen

Alternativ 1 innebär att det befintliga premiepensionssystemet behålls med ett fondtorg hos Pensionsmyndigheten och ett förvalsalternativ samt ett fåtal risknivåklassade fonder hos Sjunde AP-fonden, med syfte att behålla stor valfrihet för den enskilda individen. För att motverka de problem som identifierats föreslås följande fem åtgärder inom ramen för befintligt system:

- Pensionsmyndigheten ges i uppdrag att i sin kommunikation med pensionsspararna framhålla förvalsalternativet AP7 Såfa som ett bra alternativ för de sparare som inte har tillräckliga kunskaper om systemet eller som inte vill välja mellan fonderna på fondtorget.
- Obligatoriskt bekräftelseval införs för nya pensionsrätter och eventuellt som en engångsåtgärd även för tidigare intjänade pensionsrätter.
- Ett avgiftstak införs för fonderna på fondtorget.
- Risktagandet begränsas och fondtorget görs mer överblickbart.
- Premiepensionsspararen debiteras för Pensionsmyndighetens kostnader för fondtorget baserat på utnyttjande.

Alternativ 2 innebär att antalet fonder på fondtorget begränsas till maximalt tio statliga fonder. Inriktningen på fonderna ska prövas löpande och utgångspunkten är att det ska vara möjligt att åstadkomma en professionell investerares tillgångsmix i sitt sparande. Alternativ 2 syftar till att anpassa systemet efter

majoriteten av spararnas kunskap och intresse för fondförvaltning på bekostnad av stor individuell valfrihet.

Den traditionella försäkringen

För premiepensionssparare som går i pension finns möjligheten att vid det tillfället eller vid en senare tidpunkt välja mellan att förvalta sina pensionsmedel i en fondförsäkring eller i en traditionell försäkring. För de pensionssparare som väljer traditionell försäkring blir tidpunkten för övergången viktig, eftersom det är det samlade värdet på premiepensionen vid övergången som avgör hur mycket som kan betalas ut under resterande år som pensionär. Det är också ett viktigt beslut, eftersom det efter valet av traditionell försäkring inte går att återgå till fondförsäkring. I departementspromemorian presenteras ett generellt förslag som innebär att övergången till traditionell försäkring anpassas så att individers aktieinnehav i fondsparandet avvecklas successivt. I departementspromemorian föreslås även att förvaltningen av den traditionella försäkringen flyttas från Pensionsmyndigheten och samordnas med övrig premiepensionsförvaltning hos Sjunde AP-fonden.

Remittering

Departementspromemorian syftade bl.a. till att öka kunskapen om hur premiepensionssystemet har använts av olika brukare och hur avkastningen på kapitalet har utvecklats sedan systemets start för olika grupper av sparare samt att påbörja en analys av vilka möjligheter till förbättringar av systemet som det finns. För att ge berörda myndigheter, organisationer, företag och andra intressenter möjlighet att ge sin syn på premiepensionssystemets fördelar och nackdelar samt vilka möjligheter till förbättringar av systemet som det finns remitterades departementspromemorian till 59 instanser (dnr Fi2013/2119). Av dessa svarade 44 instanser. Därutöver valde sju instanser att yttra sig på eget initiativ. Svaren visar att det finns ett stort engagemang och intresse bland de svarande för premie-

pensionssystemets utformning och resultat men att spridningen är stor i de tillfrågade aktörernas synpunkter på såväl departementspromemorians slutsatser som förslag till åtgärder. Gemensamt för flera av de svarande är att de önskar en fördjupad konsekvensanalys av de olika förslagen som presenteras i departementspromemorian.

Uppdraget och dess avgränsning

Pensionsgruppen beslutade den 12 mars 2014 att beredningen av båda alternativen i departementspromemorian bör fortsätta, och att alternativ 1 bör vara en utgångspunkt för de förändringar som ligger närmast i tiden. Utredaren ska därför göra en fördjupad konsekvensanalys och föreslå genomförande samt lagförslag för åtgärderna inom alternativ 1 och de förändringar av den traditionella försäkringen som presenteras i departementspromemorian. Därutöver ska utredaren översiktligt analysera och beskriva konsekvenserna av att ersätta fondtorget med maximalt tio statliga fonder, enligt departementspromemorians alternativ 2.

Utredaren kan mot bakgrund av resultatet av konsekvensanalysen motivera och föreslå att en eller flera av åtgärderna som föreslås i departementspromemorian inte genomförs eller föreslå andra åtgärder som utredaren bedömer har bättre förutsättningar att leda till måluppfyllelse. Eventuella nya förslag ska analyseras och motiveras lika utförligt som övriga förslag.

Nedan följer en kort sammanställning av de frågor som utredaren åtminstone bör beakta vid analys av respektive delåtgärd.

Bör Pensionsmyndigheten i sin kommunikation med pensionsspararna framhålla att förvalsalternativet är ett bra alternativ till att göra ett eget val på fondtorget?

Analysen i departementspromemorian visar att flera premiepensionssparare har ett begränsat intresse för att göra egna val

på fondtorget och att stora grupper saknar tillräckliga kunskaper för att genomföra ett eget val på det sätt som systemet syftade till. Dessutom anlitar över tio procent av pensionsspararna premiepensionsrådgivare för att hantera de individuella placeringsbesluten. Denna grupp belastas med extra kostnader som i många fall inte leder till bättre avkastning.

För att underlätta för de premiepensionssparare som inte kan eller vill välja fonder på fondtorget tillhandahåller staten ett förvalsalternativ genom generationsfonden AP7 Såfa, där risken anpassas efter spararens ålder.

I departementspromemorian föreslås att staten ska vara tydlig i sin kommunikation och framhålla AP7 Såfa som ett bra alternativ för dem som uppenbart inte kan eller vill välja fonder på fondtorget.

Utredaren ska

- analysera och beskriva de fördelar och nackdelar som finns med att staten förordar ett statligt fondalternativ framför andra fonder,
- analysera och föreslå vilka premiepensionssparare som bör vara målgrupp för rekommendation om sparande i AP7 Såfa,
- bedöma om ett tydligare statligt förespråkande av AP7 Såfa är motiverat utifrån den risknivå och placeringsinriktning som finns för förvalsfonden,
- beskriva alternativa åtgärder för att underlätta för sparare med otillräcklig kunskap om systemet eller ovilja att vara aktiva på fondtorget,
- bedöma om ytterligare insatser för att öka den finansiella kunskapen behövs, och
- ge en samlad bedömning av förslaget att staten förordar ett statligt fondalternativ, om utredaren anser att åtgärden är motiverad, och beskriva hur det skulle kunna genomföras.

Kan bekräftelseval för nya pensionsrätter utformas så att fler lyckas bättre med sin fondförvaltning?

Av dem som gjorde ett aktivt val avseende i vilka fonder som deras premiepensionsmedel ska placeras vid lanseringen av premiepensionen har 20 procent därefter inte bytt fonder. Många val har därför sannolikt fallit i glömska även om en del individer gjort långsiktiga placeringsbeslut i exempelvis generationsfonder och därför inte byter fonder. Nya premiepensionsmedel, som baseras på storleken på intjänad pensionsrätt, placeras årligen i de valda fonderna. För att öka sannolikheten för att fler gör medvetna placeringsval föreslås i departementspromemorian att ett system införs som innebär att premiepensionssparare årligen bekräftar hur nya pensionsrätter ska placeras, ett s.k. bekräftelseval. Alternativt kan det enligt departementspromemorian övervägas om bekräftelseval ska ske mer sällan, t.ex. vartannat eller vart tredje år om årliga bekräftelseval bedöms vara betungande.

Enligt departementspromemorian bör det också övervägas om ett särskilt bekräftelseval avseende även tidigare placerat kapital inom premiepensionen kan göras som en engångsåtgärd mot bakgrund av att många individer upplevde en stor press att göra ett eget val år 2000.

Utredaren ska

- analysera och beskriva fördelar och nackdelar med ett införande av obligatoriska bekräftelseval,
- analysera vilka premiepensionssparare som bör omfattas av obligatoriska bekräftelseval,
- föreslå och motivera hur ofta bekräftelseval bör ske,
- analysera och ta ställning till hur bekräftelsen ska ske, vad som blir konsekvensen av att inte ta ställning till ett obligatoriskt bekräftelseval och betydelsen av valblankettens utseende för resultatet,
- ta ställning till om obligatoriska bekräftelseval ska gälla endast för placering av nya pensionsrätter eller också ska kunna innefatta redan intjänat pensionskapital, och
- analysera och motivera om det finns andra åtgärder än obligatoriska bekräftelseval som vid en samlad be-

dömning är bättre för att minska risken för systematiskt svag avkastning.

Bör ett avgiftstak införas för premiepensionsfonderna?

Kapitalförvaltningen inom premiepensionssystemet bör syfta till att uppnå bästa möjliga nettoavkastning för pensions-spararen. Det innebär inte att det finns ett egenvärde i att i alla lägen minimera alla kostnader, eftersom en del kostnader är nödvändiga för att uppnå ett bra förvaltningsresultat. Allt annat lika så är lägre kostnader dock att föredra framför högre kostnader. Pensionsmyndigheten har i sitt avtal med fondförvaltarna en s.k. rabattrappa som innebär att ju större kapital som förvaltas av respektive fondbolag desto större krav har Pensionsmyndigheten på återbetalning av förvaltningsarvode.

Den privata marknaden för rådgivnings- och förvaltnings-tjänster som utvecklats för premiepensionssparande innebär bl.a. att individer ger företag fullmakt att utöva individens valfrihet. Med hjälp av fullmakten kan företaget välja att placera premiepensionsspararens medel i egna dyra fonder på fondtorget och på så sätt kringgå Pensionsmyndighetens intentioner med rabattrappan. Ett sätt att motverka denna utveckling är att införa ett tak för avgiftsuttaget men där variation mellan olika fondkategorier kan förekomma. Åtgärden väntas bl.a. leda till en prispress på extrema avgiftsnivåer och att fondbolag med en avgift över den valda taknivån antingen anpassar sin avgiftsnivå till de nya villkoren eller väljer att avregistrera sina fonder från fondtorget.

Utredaren ska

- analysera och beskriva fördelar och nackdelar med införande av avgiftstak,
- föreslå och motivera nivå för avgiftstak,
- bedöma om ett avgiftstak bör kombineras med dagens rabattrappa och i så fall beskriva hur denna kombination bör utformas,

- analysera och föreslå om avgiftstaket ska vara lika för alla fonder eller om det ska finnas en differentiering i avgift mellan olika typer av fonder,
- bedöma hur ett avgiftstak påverkar premiepensions-spararnas avkastning på kort och lång sikt,
- beskriva de praktiska konsekvenserna av ett genom-förande, t.ex. hur kapital ska flyttas från de fonder som lämnar fondtorget till kvarvarande fonder,
- bedöma påverkan på kapitalmarknaden och på den samlade kapitalansamlingen hos de fonder som är kvar på fondtorget efter ett införande av ett avgiftstak,
- bedöma hur konkurrenssituationen på fondmarknaden påverkas av ett avgiftstak, och
- ge en samlad bedömning av förslaget att införa ett ut-giftstak, om utredaren anser att åtgärden är motiverad, och beskriva hur det bör genomföras.

Hur kan risktagandet begränsas?

På fondtorget finns bl.a. nischade fonder med hög risk. Sådana fonder ger möjlighet till hög avkastning men också en risk för låg avkastning. De bedöms därmed bidra till att öka spridningen av premiepensionen för individer med samma inkomst.

I syfte att ta ett större ansvar för utfallet och begränsa spridningen något föreslås i departementspromemorian att fondutbudet bör begränsas till en meny motsvarande den som används av professionella investerare. Detta ska ske genom att det ställs kvalitetskrav på fonderna som i sig syftar till en rimlig risk-spridning.

En framgångsrikt genomförd riskbegränsning bedöms i departementspromemorian bl.a. få följande effekter:

- Färre fonder och ett mer överskådligt fondtorg.
- Lägre kostnader då kapitalet koncentreras till färre fonder.
- Mindre spridning i avkastningsresultat mellan individer på grund av att högriskalternativen begränsas.

I departementspromemorian konstateras även att det finns flera svårigheter med detta förslag. Det är bl.a. en stor utmaning att definiera maximalt tillåtet risktagande, exempelvis varför vissa investeringsinriktningar får finnas på fondtorget medan andra inte tillåts. Dessutom tenderar risknivåerna att variera över tid, vilket kan få till följd att fonder kan pendla fram och tillbaka på fondtorget genom att de först har acceptabel risknivå för att senare, då de uppvisar alltför hög risk, tvingas lämna fondtorget. Detta skapar en osäkerhet och olägenhet för de sparare som väljer dessa fonder. Därtill bedöms antalet fonder på fondtorget inte reduceras tillräckligt mycket för att informationskostnaderna för individen ska minska i någon större omfattning. Till följd av svårigheterna med detta principiella förslag lämnas i departementspromemorian inga mer konkreta förslag om kriterier. Det krävs därför att en fördjupad utredning om förslaget ska genomföras.

Utredaren ska

- analysera och beskriva metoder för att begränsa risken på fondtorget,
- motivera vilken åtgärd utredaren förordar,
- analysera och beskriva fördelar och nackdelar med åtgärden, och
- ge en samlad bedömning av förslaget att införa metoder för att begränsa risken på fondtorget, om utredaren anser att åtgärden är motiverad, och hur det bör genomföras.

Bör individen debiteras för Pensionsmyndighetens kostnader för fondtorget baserat på utnyttjande?

Uppbyggnaden av fondtorget innebär en stor investeringskostnad för dåvarande Premiepensionsmyndigheten. Denna kostnad debiteras spararen genom årliga avskrivningar t.o.m. 2018. Kostnaden belastar alla individer oavsett om fondtorget utnyttjas eller om individens kapital läggs i förvalsalternativet. Pensionsmyndigheten har dessutom mindre kostnader kopplat till fondtransaktioner då de väsentliga kostnaderna för fond-

transaktioner belastar fonderna och de sparare som finns där. Det är dock viktigt att notera att fondspararna inte bara utgörs av premiepensionssparare, eftersom de flesta fonderna även är öppna på den privata fondmarknaden med både svenska och internationella sparare.

Fondtorget kännetecknas i ett internationellt perspektiv av låga förvaltningsarvoden genom att fondbolagen tvingas acceptera en rabattrappa. Det är således fördelaktigt för spararen att placera kapital i fonder på fondtorget jämfört med motsvarande fonder på privata marknaden.

I departementspromemorian finns förslag som innebär att de individer som är aktiva och drar nytta av de rabatterade avgifterna också ska belastas med kostnaderna som Pensionsmyndigheten har för att upprätthålla fondtorget. Kostnaden kan vara relaterad till dels om kapital placeras på fondtorget över huvud taget, dels till antalet transaktioner. Även om Pensionsmyndighetens löpande kostnader är förhållandevis begränsade kan införandet av engångsdebitering medföra att man prövar en gång extra om man vill utnyttja fondtorget.

Utredaren ska

- analysera och beskriva fördelar och nackdelar med att införa debitering vid fondbyte,
- bedöma hur stora kostnader som bör debiteras för ett fondbyte om åtgärden införs,
- bedöma vilka kostnader för ett fondbyte som en debitering bör baseras på,
- bedöma hur stora merkostnader som åtgärden innebär för pensionssystemet jämfört med dagens förfarande, och
- ge en samlad bedömning av förslaget att införa debitering vid fondbyte, om utredaren anser att åtgärden är motiverad, och beskriva hur det bör genomföras.

*Bör den traditionella försäkringen inom
Premiepensionssystemet förändras?*

Pensionsmyndigheten har sedan premiepensionssystemet lanserades tillhandahållit en traditionell försäkring som ett alternativ till fondplaceringar för individer som gått i pension. Motivet för ett sådant alternativ är att pensionären ska kunna växla sitt pensionskapital till en form med låg risk så att den månatliga pensionen blir stabil. När väl traditionell försäkring har valts är det sedan inte möjligt att välja tillbaka till fondförsäkring. Det kan därför vara ett mycket betydelsefullt val och framför allt kan tidpunkten och den värdering av kapitalet som då gäller ha stor betydelse för den framtida pensionen. Undersökningar visar emellertid att många individer inte förstår vad försäkringen innebär. Placeringsbeslutet mellan fondförsäkring och traditionell försäkring styrs i stället i stor utsträckning av utformningen av valblanketten.

För att minska risken för låg pension på grund av att beslut om traditionell försäkring fattats vid ett ogynnsamt marknads-läge föreslås i departementspromemorian att aktieinnehavet ska kunna avvecklas successivt för dem som önskar spara i en traditionell försäkring.

Pensionsmyndighetens styrelse beslutar om hur tillgångarna inom den traditionella försäkringen ska förvaltas och placeras med stöd av interna resurser. Parallellt med denna förvaltning hanterar Sjunde AP-fonden AP7 Såfa, där aktier och räntedelar kan väljas på så sätt att konstruktionen blir likvärdig med den traditionella försäkringen hos Pensionsmyndigheten. För att tillgodogöra sig stordriftsfördelar i den statliga kapitalförvaltningen föreslås i departementspromemorian att förvaltningen av den traditionella försäkringen förs över från Pensionsmyndigheten till Sjunde AP-fonden.

Utredaren ska

- analysera och beskriva fördelar och nackdelar av förslaget om att successivt avveckla aktieinnehav i fondsparandet för de sparare som vill förvalta sitt premiepensionskapital i en traditionell försäkring,

- beskriva hur en successiv avveckling av aktieinnehav i fondsparandet bör ske om åtgärden genomförs,
- beskriva hur mycket åtgärden kan väntas påverka en sparares avkastning under en genomsnittlig tid som pensionär under tre scenarier: stark börsutveckling, genomsnittlig börsutveckling eller svag börsutveckling vid övergången till en traditionell försäkring,
- analysera och beskriva fördelar och nackdelar av förslaget om att förvaltningen av den traditionella försäkringen förs över från Pensionsmyndigheten till Sjunde AP-fonden, och
- beskriva och motivera hur utredaren anser att den traditionella försäkringen inom premiepensionssystemet bör vara utformad.

Bör antalet fonder på fondtorget begränsas till maximalt tio statliga fonder?

I departementspromemorian presenteras också ett förslag som innebär en omfattande förändring av dagens premiepensions-system. Förslaget innebär att antalet fonder på fondtorget reduceras till att uppgå till maximalt tio statliga fonder. Inriktningen på fonderna ska prövas löpande och utgångspunkten är att det ska vara möjligt att åstadkomma en professionell investerares tillgångsmix i sitt sparande. Det övergripande syftet är att staten ska tillhandahålla ett placeringsalternativ anpassat för långsiktigt sparande och breda grupper i samhället. Förvaltsalternativet AP 7 Såfa som förvaltas av Sjunde AP-fonden är i detta förslag utgångspunkten för alla individer i systemet. För de individer som vill ha en annan placeringsinriktning för sin premiepension ska det finnas kostnadseffektiva fonder med ett kontrollerat risktagande. Det samlade premiepensionskapitalet hanteras enligt förslaget på ett statligt fondtorg för att komma åt de kostnadsbesparingar som då kan göras. De fonder som kan väljas förvaltas helt eller delvis av externa, upphandlade förvaltare.

De olika placeringsalternativen bör utformas utifrån ett institutionellt perspektiv där dagens tre olika risknivåer som Sjunde AP-fonden tillhandahåller är ett alternativ. Valfriheten begränsas således väsentligt i termer av fonder och fondbolag med detta alternativ, men spararen kan enligt förslaget välja och anpassa risknivån i sitt pensionssparande.

Utredaren ska göra en översiktlig analys av förslagets konsekvenser och beskriva förslagets fördelar och nackdelar.

Författningsförslag

Vilka lagändringar behövs för att genomföra föreslagna reformer?

Premiepensionen och Pensionsmyndighetens premiepensionsverksamhet regleras genom socialförsäkringsbalken (2010:110) respektive lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Pensionsmyndighetens premiepensionsverksamhet.

I socialförsäkringsbalken finns allmänna bestämmelser om premiepension samt bestämmelser om uttag av premiepension, kapitalförvaltning, val och byte av fond, ändrad pensionsrätt, skadestånd och kostnader för premiepensionsverksamheten.

I lagen med vissa bestämmelser om Pensionsmyndighetens premiepensionsverksamhet finns bestämmelser om Pensionsmyndighetens tillämpning av försäkringsrörelse- och redovisningsregler. I lagen finns också bestämmelser om innehållet i Finansinspektionens tillsyn över myndigheten.

Revideringar av premiepensionssystemet kommer sannolikt kräva att några av de befintliga bestämmelserna upphävs eller ändras samt att nya bestämmelser eventuellt behöver införas. Utredarens ska

- klargöra vilka ändringar i svensk rätt som krävs för att genomföra föreslagna reformer, och
- utarbeta nödvändiga författningsförslag.

Närliggande förslag

Pensionsmyndigheten har i rapporterna Framställning om ändringar i vissa av socialförsäkringsbalkens bestämmelser samt i förordning (1962:521) om frivillig pensionsförsäkring hos Pensionsmyndigheten (dnr Fi2014/2448) och Framställning om ändringar i vissa av socialförsäkringsbalkens bestämmelser (dnr Fi2014/2449) föreslagit vissa administrativa förändringar som rör hanteringen av premiepensionen. Förslagen har remitterats men inte genomförts. Utredaren ska beskriva vilka ändringar i svensk rätt som krävs för att genomföra föreslagna förändringar, samt utarbeta nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska lämna en redovisning av de konsekvenser och kostnader som uppstår dels under genomförandet av åtgärderna, dels löpande för premiepensionssparare, fondbolag, fondandelsägare och övriga finans- och kapitalmarknaden samt Pensionsmyndigheten, Sjunde AP-fonden, Finansinspektionen, Kammarkollegiet, Konsumentverket, domstolarna och staten i övrigt. I det sammanhanget ska 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) tillämpas för att ange kostnadsberäkningen och andra konsekvensbeskrivningar. Utredaren ska även anlägga ett jämförande perspektiv på de förslag som läggs fram. Individbaserad statistik ska redovisas och analyseras utifrån kön. I uppdraget ingår att ta särskild hänsyn till dessa och övriga konsekvenser redan vid utformningen av förslagen.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska hålla sig informerad om arbetet i 2013 års värdepappersmarknadsutredning (Fi 2013:04) särskilt när det gäller uppdraget att kartlägga och analysera vissa frågor som rör finansiell rådgivning.

Utredaren ska även beakta resultat av andra utredningar som påverkar pensionssystemet, t.ex. AP-fonderna i pensions-

systemet – effektivare förvaltning av pensionsreserven (SOU 2012:53) och Åtgärder för ett längre arbetsliv (SOU 2013:25).

Utredaren ska även beakta de kommentarer som Riksrevisionen ger i sin granskning av AP7 Såfa, ta del av de synpunkter som lämnats av remissinstanser vid remittering av departementspromemorian och i sitt arbete ha en dialog med akademiker som forskar inom relevanta områden, intresse- och branschorganisationer samt samråda med berörda myndigheter: Finansinspektionen, Inspektionen för socialförsäkringen, Kammarkollegiet, Konkurrensverket, Konsumentverket, Pensionsmyndigheten och Sjunde AP-fonden.

Uppdraget ska redovisas senast den 3 september 2015.

(Finansdepartementet)